

Мјесто вијенца ове стихове мене
куму Божидару В. Жулићу инок. поф.
херој. поименом 13 септембра 1944г.
а на дан 15 октобра 1964 год. ~~Београд~~
дан откривању споменика у селу
Глознакима.

По дужности слуго бола
ја допашити гробу твоеме —
са великим поштовањем
Божидару куму своме!

Вистинско је дело твоје
у одбрани Земље своје:

Над херојски српски лав
сруши ову је двоје главе —
дучинанина оскојара
издајника навигара,
који своје чете преда
ал'скоме ти се не да
дасе туђим зовем робом
но би ради постићи гробот
ти си знао дужности твоје
отачини браниш своје! /.

Ал' је мало перо моје
да вишице твоју славу,
јер си и ти ка' Обилић
жртвовоа своју тлаву!
За пучено твоје дјело -
дознала је српство цјело -
та ти доби славу нову
ка' Обилић на Косову!
Ка' Принципов на Златица
попу и твој револвера
одјекно је на далеко -
да си херој свако је реко.
У ратној ризи тако мичи
нек се с' тобом најка дичи
и цјело српство наше -
таквој лава кад имање!
а наша је слава свина
колько их овдје има,
те животне своје дане
у одбрани земље наше.
15. V. 1964г. А.